

Sygn. akt VI Ka 204/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Monika Mazur

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Agnieszki Jurzec - Jasiołki

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2022r.

sprawy **A. Z.** ur. (...) w G.

s. C., I. z domu S.

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 31 stycznia 2022 r. sygn. akt II K 1366/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. Z.,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 200 złotych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 180 złotych za II Instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 204/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
CZEŚĆ WSTĘPNA			

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 31 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 1366/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca oskarżonego	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1		

	k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
-----	-----	-----	-----
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	Rażąca niewspółmierność wymierzonej kary i środka karnego, przejawiająca się	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

w orzeczeniu
wobec
oskarżonego
kary w
wysokości 80
stawek
dziennych
grzywny
liczonych po 10
złotych każda
oraz świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w kwocie 5000
złotych, podczas
gdy z
całokształtu
okoliczności
sprawy wynika,
że stopień winy
i społecznej
szkodliwości
czynu
popelnionego
przez
oskarżonego nie
były znaczne,
jego właściwości
i warunki
osobiste, jak
również
przyznanie się
do oskarżonego
do zarzucanego
czynu i
niekwestionowanie
odpowiedzialności
karnej w związku
z zarzucanym
czynów
przestępnym, w
tym również
okazanie
skruchy,
pozwalało uznać,
iż oskarżony

	<p>będzie przestrzegać porządku prawnego, co z kolei dawało podstawy ku temu, ażeby wymierzona oskarżonemu kary wynosiła 40 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda, jak również ażeby w/w świadczenie pieniężne orzeczone zostało w wysokości 2.000 złotych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodnie ze stanowiskiem utrwalonym w doktrynie i orzecznictwie rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie</p>			

realizuje
wystarczająco
celu kary, ze
szczególnym
uwzględnieniem
celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych.

Pojęcie
niewspółmierności
rażącej oznacza
znaczną,
wyraźną i
oczywistą, a więc
niedającą się
zaakceptować
dysproporcję
między karą
wymierzoną a
karą
sprawiedliwą
(zasłużoną).

Przesłanka
rażącej
niewspółmierności
kary jest
spełniona tylko
wtedy, gdy na
podstawie
ustalonych
okoliczności
sprawy, które
powinny mieć
decydujące
znaczenie dla
wymiaru kary,
można przyjąć,
że występuje
wyraźna różnica
między karą
wymierzoną a
karą, która
powinna zostać
wymierzona w
wyniku
prawidłowego
zastosowania
dyrektyw
wymiaru kary

oraz zasad
ukształtowanych
przez
orzecznictwo
(vide: wyrok
Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z
dnia 12
października
2021 r., sygn.
akt II AKa
251/20, LEX nr
3283603). Nie
każda
nietrafność
orzeczenia o
karze, ale tylko
jej rażąca
niewspółmierność
uzasadnia
zmianę
orzeczenia o
karze (art. 438
pkt 4 k.p.k.).
Niewspółmierność
rażąca to
znaczna,
zasadnicza,
"bijąca w oczy"
różnica między
karą
wymierzoną a
karą
sprawiedliwą.
Zarzut rażącej
niewspółmierności
kary jako zarzut
z kategorii ocen
można zasadnie
podnosić tylko
wówczas, gdy
kara jakkolwiek
mieści się w
granicach
ustawowego
zagrożenia, nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno

okoliczności
popelnienia
przestępstwa,
jak i osobowości
sprawcy (por. m.
in. wyrok Sądu
Najwyższego z
dnia 16 listopada
2021 r., II DOW
15/21, LEX nr
3261440).

**Kara
wymierzona
A. Z. za
przypisane
mu
przestępstwo
z art. 178a
§ 1 k.k.
wymierzona
została z
zachowaniem
dyrektyw
zawartych w
art. 53 k.k.,
co wynika
z pisemnych
motywów
zaskarżonego
orzeczenia.
Wydając
rozstrzygnięcie
w tym
przedmiocie,
Sąd
Rejonowy
uwzględnił
stopień
społecznej
szkodliwości
popelnionego
czynu, który
słusznie
ocenił jako
znaczny ze
względu na
kierowanie
przez
oskarżonego**

pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości w godzinach porannych, na głównej ulicy (...) o znacznym natężeniu ruchu komunikacyjnego, przez co stwarzał realne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Choć istotnie oskarżony okazał skruchę, to wykazał się lekkomyślnością, decydując się na prowadzenie samochodu pomimo spożywania alkoholu w postaci wódki poprzedniego wieczoru i bez upewnienia się, czy kolejnego ranka nie znajduje się już pod jego wpływem. Choć oskarżony twierdził, iż wsiadając za kierownicę czuł się

dobrze, to pierwsze badanie alkometem wykazało zawartość 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3), co przemawiało za przyjęciem znacznego stopnia winy.

W świetle powyższych okoliczności oraz granic ustawowego zagrożenia za czyn z art. 178a § 1 k.k., wymierzonej oskarżonemu kary 80 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda nie sposób uznać za niewspółmiernie i rażąco surową. Została ona bowiem wymierzona według sędziowskiego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, w uwzględnieniem stopnia winy i społecznej

**szkodliwości
popelnionego
przestępstwa,
a także celów
z zakresu
prewencji
indywidualnej
oraz
generalnej.
Ponadto
wysokość
stawki
diennej
grzywny
wymierzonej
A. Z.
określona
została z
uwzględnieniem
aktualnej
sytuacji
majątkowej
oraz
możliwości
finansowych
oskarżonego.**

**Wobec
jednoznacznego
wyniku
badania
urządzeniem
kontrolno-
pomiarowym
wskazującego
na to, iż A.
Z. kierował
pojazdem
mechanicznym
na drodze
publicznej w
stanie
nietrzeźwości,
przyznanie
się
oskarżonego
do
popelnienia
tego czynu
nie stanowi**

**okoliczności
łagodzącej,
która
przemawiałaby
za obniżeniem
i tak już
relatywnie
łagodnej
kary.
Przypomnieć
przy tym
należy, iż
immanentną
cechą kary
jest jej
dolegliwość,
która służyć
ma
oddziaływaniu
wychowawczemu
na postawę
sprawcy i
realizować
cele zarówno
w zakresie
prewencji
indywidualnej,
jak i
generalnej.**

**Zgodnie z
regulacją art.
43a § 2
k.k., w razie
skazania
sprawcy za
przestępstwo
określone w
art. 178a § 1
k.k., art. 179
k.k. lub art.
180 k.k. sąd
obligatoryjnie
orzeka
świadczenie
pieniężne na
rzecz
Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym**

**oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w wysokości
co najmniej
5000 złotych.
W pkt III
części
dyspozytywnej
zaskarżonego
wyroku Sąd
Rejonowy
orzekł od
oskarżonego
A. Z.
świadczenie
pieniężnie w
najniższej
wysokości
przewidzianej
powołanym
wyżej
przepisem,
nie było więc
ani podstaw,
ani
możliwości
uwzględnienia
wniosku o
obniżenie
wysokości
tego
świadczenia
przez Sąd
Odwoławczy.**

Wniosek

Zmiana
wymierzonej
przez Sąd I
instancji kary
grzywny w
wymiarze 40
stawek
dziennych po 10
złotych każda,
jak również
zmiana
orzeczonego

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

<p>świadczenia pieniężnego do wysokości 2.000 złotych.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak już wspomniano, subiektywne przekonanie oskarżonego co do nadmiernej surowości wymierzonej mu kary nie stanowi dostatecznej podstawy do zmiany zaskarżonego orzeczenia w tym zakresie. Kara wymierzona oskarżonemu odpowiadała dyrektywom zawartym w art. 53 k.k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości popelnionego przez A. Z. przestępstwa i stanowiła adekwatną reakcję prawno- karną z punktu widzenia prewencji indywidualnej,</p>		

jak i generalnej.
Wobec
powyższego
wniosek o
zmianę
wymierzonej
oskarżonemu
kary nie był
zasadny i jako
taki nie
zasługiwał na
uwzględnienie.

Ponadto, o czym
również była
mowa we
wcześniejszej
części
uzasadnienia,
przepis art. 43a §
2 k.k. przewiduje
w razie skazania
sprawcy za
przestępstwo z
art. 178a § 1 k.k.
obligatoryjne
orzeczenie
świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w wysokości
co najmniej
5000 złotych,
więc wniosek
o obniżenie
wysokości
orzeczonego
świadczenia nie
mógł zostać
uwzględniony.

Chociaż obrońca
oskarżonego
podnosił, iż A.
Z. nie jest w
stanie ponieść

zobowiązań finansowych wynikających z treści zaskarżonego wyroku bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny, to zauważyć należy, iż zgodnie z danymi z protokołu przesłuchania podejrzanego (k. 21) jest on rozwodnikiem nie posiadającym obecnie nikogo na utrzymaniu i posiadającym stałe źródło dochodu oraz własne mieszkanie, zaś wysokość stawki dziennej orzeczonej wobec niego grzywny została ustalona z uwzględnieniem jego sytuacji majątkowej, co wynika wprost z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku.

Przypomnieć jednak należy, iż istnieje możliwość rozłożenia orzeczonego świadczenia pieniężnego na

<p>raty w toku postępowania wykonawczego na okres nie przekraczający jednego roku, w trybie art. 206 § 3 pkt 2 k.k.w.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	-----	-----
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
-----	-----	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd Odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec</p>		

oskarżonego A. Z..		
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Odwoławczy nie uwzględnił zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonego, w pełni aprobując ustalenia i oceny Sądu I instancji leżące u podstaw wydanego orzeczenia. Nie było również konieczności ingerowania w jego treść z urzędu, dlatego też zaskarżony wyrok jako trafny i prawidłowy podlegał utrzymaniu w mocy.		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
-----	-----	
Zwięzłe o powodach zmiany		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięzłe o powodach uchylenia			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Sąd Odwoławczy w oparciu o	

art. 636 § 1
k.p.k. zasądził
od oskarżonego
na rzecz Skarbu
Państwa koszty
sądowe za
postępowanie
odwoławcze w
kwocie 200
złoty, w tym
wymierzył mu
opłatę w kwocie
180 złotych za
drugą instancję,
której wysokość
określono na
podstawie art. 8
w zw. z art. 3
ust. 1 ustawy z
dnia 23 czerwca
1973 r. opłatach
w sprawach
karnych oraz
ryczałt za
doręczenie
wyzwań innych
pism w
postępowaniu
odwoławczym w
wysokości 20
złoty, zgodnie
z regulacją
zawartą w § 1
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z dnia 18
czerwca 2003
r. w sprawie
wysokości i
sposobu
obliczania
wydatków
Skarbu Państwa
w postępowaniu
karnym.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara wymierzona oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana